

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annettua lakia siten, että varustamoyritykselle myönnetään nykyisen tuen lisäksi tukena myös maksettuja työnantajan merimieseläkevakuutus-, työttömyysvakuutus-, tapaturmavakuutus- ja ryhmähenkivakuutusmaksuja vastaavat määrät sekä vapaa-ajan ryhmähenkivakuutuksesta ja vapaa-ajan lisävakuutuksesta työnantajan maksamaa osuutta vastaavat määrät.

Esityksen tarkoituksena on parantaa Suomen kauppalaivaston kilpailukykyä.

Ehdotetun muutoksen seurauksena suomalaisten pääasiassa lastia kuljettavien ulkomaanliikenteen alusten miehityskustannusten arvioidaan alenevan ainakin lähelle tärkeämpien kilpailijamaiden alusten kustannustasoa.

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 toiseen lisätalousarvioesitykseen ja vuoden 2001 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi niiden yhteydessä.

Tuesta on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle. Lain voimaantulosta säädettäisiin asetuksella, kun komissio on hyväksynyt tuen.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Suomalaisten alusten kilpailukyky

Useimmat Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön merenkulkuelinkeinoinsa kilpailukykyä lisääviä toimenpiteitä viime vuosien aikana. Nämä toimenpiteet ovat yleensä noudattaneet Euroopan yhteisöjen komission vuonna 1997 vahvistamia meriliikenteelle myönnettävää valtiontukea koskevia suuntaviivoja. Hallituksen näemyksen mukaan myös Suomessa tulisi ryhtyä toimenpiteisiin Suomen kauppalaivaston kilpailuedellytysten saattamiseksi lähemmäksi EU-maiden tasoa.

Komission hyväksymistä ja tärkeimmissä kilpailijamaissa, muun muassa Saksassa, Alankomaissa, Norjassa ja Yhdistyneessä

Kuningaskunnassa toteutetuista sekä Tanskassa selvitysvaiheessa olevista ratkaisuista ehkä merkittävin on varustamoyhtiöiden verotuksen korvaaminen erillisellä alusten kokoon perustuvalla tonnistoverolla tai -maksulla, joka käytännössä vastaa lähes nol-laverotusta. Sen lisäksi on myös alennettu miehityskustannuksia palauttamalla merenkulkijoiden veroja ja sosiaalimaksuja varustamoille määrällä, joka useimmissa tapauksissa vastaa likimain nettopalkkaa. Myös Ruotsissa on aivan viime aikoina lisätty merenkulkijoille maksettavaa tukea. Tämän ohella kaikissa tärkeimmissä kilpailijamaissa alusten miehityskustannuksia on voitu olennaisesti alentaa siten, että aluksella käytetään kansallisten miehistöjen ohella myös halvempaa Euroopan talousalueen ulkopuolelta tulevaa miehistöä.

Norjassa, Tanskassa ja Saksassa tällaisia ratkaisuja on toteutettu jo aikaisemmin

1980-luvun lopulla perustamalla erityiset kansainväliset alusrekisterit.

Hallitusohjelman mukaan hallitus laatii kansallisen merenkulun ja huoltovarmuuden turvaamiseksi kauppalaivaston kilpailuedellytyksiä parantavan ohjelman. Hallitus on samalla katsonut, että Suomen kauppamerenkulun kilpailuedellytysten turvaaminen edellyttää, että myös työmarkkinaosapuolet sopivat kustannussäästöistä. Lisäksi eduskunta on vastauksessaan hallituksen esitykseen merilain 1 luvun 1 §:n sekä alusrekisterilain 30 §:n muuttamisesta (EV 90/1999 vp) edellyttänyt, että hallitus valmistelee välittömästi ehdotuksen sellaisista tukitoimenpiteistä, jotka varmistavat huoltovarmuuden turvaamiseksi riittävän, hyväkuntoisen ja tarkoituksenmukaisen kauppa-aluskannan säilymisen Suomen lipun alla. Myös eduskunnan puolustusvaliokunta on katsonut liikenneministeriölle antamassaan lausunnossa, että suomalaisten kauppa-alusten kustannustaso tulee saattaa eurooppalaisittain kilpailukykyiseksi palauttamalla sosiaaliturvamaksut tukena varustamolle ja siirtymällä niin sanottuun tonnistoveroon. Jollei lisätukitoimenpiteisiin ryhdytä, suomalaisen kauppalaivaston kilpailukyky heikkenee valiokunnan mielestä edelleen olennaisesti. Suomen uskottavan puolustuksen ja siihen liittyvän kriisi- ja huoltovarmuuden turvaamiseksi on pikaisesti ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka varmistavat jäävähvisteisen kauppalaivaston säilymisen suomalaisessa omistuksessa, valiokunta toteaa lausunnossaan.

Suomessa nykyisin maksettava varustamoelinkeinon tuki perustuu ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain (1707/1991) nojalla myönnettävään tukeen. Lain mukaan suomalaisten ulkomaanliikenteessä olevien lastialusten toimintaa on tuettu siten, että varustamotyönantajana olevalle suomalaiselle aluksen omistajalle on jälkikäteen valtion varoista maksettu summa, joka vastaa merimiesten palkoista pidätettyjä veroennakoita sekä työnantajan maksamaa sosiaaliturvamaksua. Liikenneministeriön selvitysten mukaan tuen osuus on ollut alustyyppistä riippuen noin 20–24 prosenttia näiden alusten miehityskustannuksista. Tämä tukimuoto on vastannut sille

asetettuja tavoitteita, sillä Suomen lipun alla purjehtiva kauppalaivasto on kehittynyt myönteisesti aina viime vuosiin asti. Muutaman viime vuoden aikana kehitys on kuitenkin kääntynyt epäsuotuisaan suuntaan.

Kuluvan vuoden valtion talousarvion käsittelyyn liittyen ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:ää muutettiin väliaikaisesti siten, että varustamoyritykselle myönnetään vuonna 2000 tukena nykyisen tuen lisäksi 40 prosenttia mainittuna vuonna aiheutuvasta työnantajan merimieseläkemaksua vastaavasta määrästä. Lain voimaantulosta säädetään asetuksella, koska tuen käyttöönotto edellyttää Euroopan yhteisöjen komission hyväksymistä. Komission hyväksyminen on saatu 14 päivänä elokuuta 2000. Voimaantuloasetus on tarkoitus antaa syyskuussa 2000.

Vuoden 1998 lokakuun jälkeen Suomesta on elokuun 2000 loppuun mennessä myyty pois 10 alusta ja ulkomaille on rekisteröity kuusi suomalaisten varustamoiden tilaamaa uutta alusta. Samanaikaisesti Suomen lipun alle on tullut viisi uutta alusta. Suomen alusrekisteriin merkityn kauppalaivaston vähennys on siis viisi alusta, ja kun huomioidaan ulkomaille rekisteröidyt kuusi uutta alusta, nettovähennys on 11 alusta. Kauppalaivaston pieneneminen merkitsee noin 200 merenkulkijan työpaikan menetystä. Eräillä edellä tarkoitetuilla ulkomaanlipun alla olevilla aluksilla käytetään osittain myös suomalaisia työntekijöitä.

Tällä hetkellä suomalaisille varustamoille on tilattuna kuusi uudisrakennusta. Ainoastaan yhden näistä on tällä hetkellä ilmoitettu tulevan Suomen lipun alle. Vertailun vuoksi todettakoon, että ruotsalaisten varustamoiden tilauskanta on noin 40 alusta ja tanskalaisten yli 60 alusta.

Liikenneministeriön syyskuun lopulla 1998 tekemä kustannusvertailu osoitti, että nykytilanteessa lastialukset, joille ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain nojalla myönnettävä tuki maksetaan, eivät ole kilpailukykyisiä miehityskustannusten osalta vertailun kohteena oleviin kilpailijamaiden aluksiin nähden. Tässä vertailussa tarkasteltiin neljää eri alustyyppiä. Kustannuserot olivat alustyyppistä riippuen 0,5–3,1 miljoonaa markkaa

vuodessa. Tämä tarkoittaa sitä, että suomalaisten alusten miehityskustannukset ovat vertailun mukaan noin 25—78 prosenttia korkeammat kuin kilpailijamaiden.

Suomalaisten matkustaja-alusten kilpailukykyä selvittänyt liikenneministeriön työryhmä on viime tammikuussa valmistuneessa muistiossaan (liikenneministeriön mietintöjä ja muistioita B 6/2000) arvioinut suomalaisen matkustaja-alustoiminnan kannattavuutta ja kilpailukykyä. Työryhmä totesi, että matkustaja-alustoiminnan kannattavuus on ollut 1990-luvulla kohtalainen. Tämän päivän kannattavuustilanteesta huolimatta muista kilpailijamaista tulevat uhat uhkaavat supistaa Suomen lipun alla harjoitettavaa matkustaja-alustoimintaa. Työryhmän selvitysten mukaan miehityskustannukset suomalaisella matkustaja-autolautalla ovat vuositasolla lähes 10 miljoonaa markkaa eli noin kahdeksan prosenttia korkeammat kuin vastaavalla Ruotsin lipun alla olevalla aluksella. Virolaisten alusten miehityskustannukset ovat työryhmän mukaan enintään 40 prosenttia vastaavista suomalaisten alusten kustannuksista.

Työryhmä katsoi, että eräs mahdollinen toimenpide olisi saattaa myös matkustaja-alukset kauppa-alusluettelolain piiriin kuljetavan henkilöstön osalta. Lisäksi työryhmä esitti tutkittavaksi mahdollisuutta ulottaa pelkästään ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 6 ja 7 §, jotka koskevat EU-alueen ulkopuolisen työvoiman käyttöä, koskemaan matkustaja-alusten henkilöstön kokoonpanoa ja työehtoja, jolloin lain 4 §:n mukaista valtion tukea ei sovelletaisi matkustaja-aluksiin. Samalla työryhmä edellytti, että myös alan työmarkkinajärjestöt sopivat keskenään sellaisista henkilöstökustannuksista koskevista ratkaisuisista, joilla ei vaaranneta suomalaisten matkustaja-alusten kilpailukykyä.

1.2. Ehdotetut muutokset

Nykyinen tukijärjestelmä

Ulkomaanliikenteen kauppa-alusluetteloon voidaan merkitä lastialus ja sellainen muu alus, joka on tarkoitettu pääasiallisesti lastin

kuljettamiseen. Lisäksi aluksen on oltava merkitty Suomen alusrekisteriin, alusta on käytettävä pääasiassa ulkomaanliikenteeseen ja alus saa olla pääsäännön mukaan enintään 20 vuotta vanha. Lisäksi on säädetty, että aluksella varustamotoimintaa työnantajana harjoittavan yhteisön Suomeen suuntautuvasa liikenteessä olevien lastialusten laivaväen kokonaismäärästä vähintään puolet on oltava Euroopan talousalueen valtioiden kansalaisia, jotka täyttävät aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä säädetty vaatimukset. Kauppa-alusluetteloon voidaan merkitä myös sellaiset matkustaja-aluksiksi katsastetut alukset, jotka on pääasiallisesti tarkoitettu lastin kuljettamiseen ja joilla on enintään 120 matkustajapaikkaa, samoin kuin kolmansien maiden välillä liikennöivät suomalaiset matkustaja-alukset, edellyttäen, että alukset eivät liikennöi säännöllisesti pohjoismaisesta satamasta. Kauppa-alusluetteloa pitää merenkulkulaitos, joka myös päättää aluksen merkitsemisestä luetteloon.

Ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n mukaan, milloin kauppa-alusluetteloon merkittyyn alukseen kohdentuvat työvoimakustannukset on saatettu työmarkkinaosapuolten sopimalla tavalla sellaiselle tasolle, että ne tämä tuki huomioon ottaen mahdollistavat toiminnan kansainvälisessä liikenteessä, myönnetään aluksella varustamotoimintaa harjoittavalle suomalaiselle aluksen omistavalle yhteisölle valtion varoista tukena yleisesti verovelvollisen merenkulkijan kauppa-alusluetteloon merkityltä alukselta saamasta merityötulosta toimitettua ennakonpidätystä ja maksettua työnantajan sosiaaliturvamaksua vastaava määrä sekä rajoitetusti verovelvollisen merenkulkijan kauppa-alusluetteloon merkityllä aluksella tehdystä työstä saamasta palkkatulosta perittyä lähdeveroä ja maksettua työnantajan sosiaaliturvamaksua vastaava määrä.

Ehdotus nykyisen tuen laajentamiseksi

Suomen lipun alla purjehtivan kauppalai-vaston säilyttämistä pidetään tärkeänä erityisesti huoltovarmuus-, työllisyys- ja valtuuttavaikutusten sekä logististen ketjujen tehokkaan toiminnan takia. Keskeisenä kysymyksenä pidetään myös merenkulullisen

osaamisen ja tietotaidon säilymistä maasamme. Jos oma kauppalaivasto katoaa Suomesta, siitä aiheutuvat heijastusvaikutukset koulutukseen ja merenkululliseen osaamiseen ilmenevät pitemmällä aikavälillä noin vuosikymmenen kuluessa.

Hallitus katsoo, että alusluettelotuen väliaikainen lisääminen vuonna 2000 annetussa lainmuutoksessa (1301/1999) esitetyllä tavalla ei lisää Suomen kauppalaivaston kilpailukykyä riittävästi. Hallituksen talouspoliittinen ministerivaliokunta on 21 päivänä kesäkuuta 2000 todennut, että merenkulun työnantaja- ja työntekijäosapuolet ovat edenneet viime aikoina käymissään kustannusten säästöneuvotteluissa siinä määrin, että edellytykset valtiiovallan taholta tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseen ovat olemassa. Jotta Suomen kauppalaivaston kilpailukykyä saataisiin lastialusten osalta lähemmäksi useimpien EU:n jäsenmaiden lastialusten kilpailukykyä ja jotta varustamotoimintaa voitaisiin vastaisuudessaakin harjoittaa Suomen lipun alla, ehdotetaan, että alusluettelolain 4 §:ssä tarkoitettuna tukena voitaisiin myöntää nykyisin maksettavan tuen lisäksi määrä, joka vastaa varustamotyönantajan maksamia merimieseläkevakuutusmaksuja kokonaisuudessaan samoin kuin työnantajan työttömyysvakuutus-, tapaturmavakuutus- ja ryhmähenkivakuutusmaksuja sekä vapaa-ajan ryhmähenkivakuutuksesta ja vapaa-ajan lisävakuutuksesta työnantajan maksamaa osaa.

Merimieseläkelain (72/1956) mukaan vakuutettu työntekijä ja hänen työnantajansa ovat kumpikin velvollisia suorittamaan saman suuruisen vakuutusmaksun Merimieseläkekassalle. Vakuutusmaksun vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö. Tällä hetkellä vakuutusmaksun suuruus on sekä työntekijöille että työnantajille 10 prosenttia palkkasummasta. Työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 3,262 prosenttia palkkasummasta, tapaturmavakuutusmaksujen 3,429 prosenttia, ryhmähenkivakuutusten 0,083 prosenttia, vapaa-ajan ryhmähenkivakuutusten 0,535 prosenttia ja vapaa-ajan lisävakuutusmaksujen 0,1 prosenttia palkkasummasta.

Lain 4 §:n 3 momentin mukaan 1 momen-

tissa tarkoitettua tukea ei kuitenkaan myönnetä kauppa-alusluetteloon merkityn aluksen omistajalle sinä aikana, kun tälle maksetaan pientonniston korkotukea tai vastaavaa Ahvenanmaan maakunnan tukea. Säännöksen mukaan sama koskee sellaista valtion tai Ahvenanmaan maakunnan avustusta tai tukea, jonka tarkoituksena on aluksen käyttökustannusten alentaminen. Koska pientonniston korkotukea tai vastaavaa Ahvenanmaan maakunnan tukea ei enää ole käytössä, ehdotetaan, että tätä koskeva maininta poistetaan säännöksestä, jolloin säännöksessä mainitaan vain edellä tarkoitettu käyttökustannusten alentamiseksi myönnettävä tuki.

Tuesta on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle. Laki voidaan saattaa voimaan komission hyväksytyä tuen. Ehdotettu tuki on komission valtiontukea koskevien suunta- viivojen mukainen.

2. Esityksen vaikutukset

2.1. Valtiontaloudelliset vaikutukset

Keväällä 2000 tehdyt uudet työehtosopimukset huomioon ottaen voidaan arvioida, että 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana ulkomaanliikenteen kauppa-alusluetteloon merkityillä aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden palkkasumma tulee olemaan noin 542,8 miljoonaa markkaa. Tällöin on lähdetty siitä, että luettelossa olisi noin 108 alusta.

Ehdotetun lisätuen tarve vuonna 2001 voidaan arvioida seuraavasti:

Merimieseläke- maksut (10 %)	54,28 milj. mk
Työttömyysvakuutus- maksut (3,262 %)	17,71 - " -
Tapaturmavakuutus- maksut (3,429 %)	18,61 - " -
Ryhmähenkivakuutus- maksut (0,083 %)	0,45 - " -
Vapaa-ajan ryhmähenki- vakuutusmaksut (0,535 %)	2,90 - " -
Vapaa-ajan lisävakuutus- maksut (0,1 %)	0,54 - " -
Yhteensä	94,49 milj. mk

Muita työnantajan sivukustannuksia, kuten merimiesten matkakustannukset, työterveydenhuolto ja koulutus ei ole otettu huomioon, vaan ne jäisivät edelleenkin varustamo-työnantajan maksettaviksi.

Kun otetaan huomioon nykyisen lainsäädännön nojalla maksettava tuki, olisi kauppalustuen tarve vuonna 2001 yhteensä noin 248 miljoonaa markkaa, mistä nykyisen tuen osuus on noin 153 miljoonaa markkaa ja ehdotetun lisätuen tarve noin 95 miljoonaa markkaa.

Vuonna 2000 ei tarvita lisämäärärahaa tuen maksamiseksi, koska vuoden 2000 jälkimäistä vuosipuoliskoa koskeva tuki maksetaan vuoden 2001 talousarviosta. Tuen maksamiseksi tarvittavan arviomäärärahan suuruus riippuu kauppa-alusluetteloon merkittyjen alusten lukumäärän kehityksestä 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana. Vuositasolla yhdelle alukselle maksettava tuki tulisi olemaan keskimäärin noin 2,3 miljoonaa markkaa, mistä nykyisen tuen osuus on noin 1,4 miljoonaa markkaa ja ehdotetun uuden tuen osuus noin 0,9 miljoonaa markkaa.

2.2. Muut vaikutukset

Ehdotettujen merenkulkupoliittisten ratkaisujen viivästyminen on jo nyt johtanut siihen, että useimmat vuonna 1999 valmistuneet uudisrakennukset rekisteröitiin suoraan ulkomaille. Tällä hetkellä useat varustamot ovat käynnistäneet yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain (725/1978) mukaiset YT-neuvottelut merihenkilöstönsä kanssa suunnitteilla olevien ulosliputusten takia. Lähinnä vain pienempiä varustamoita edustavan Rahialusyhdistys r.y:n jäsenet (noin 40 pientonnistolaivaa ja noin 600 merenkulkijaa) sekä hiilentuontia harjoittava varustamo (viisi laivaa ja noin 160 merenkulkijaa) ovat todenneet, etteivät ne tällä hetkellä suunnittele ulosliputuksia.

Jollei ehdotuksia toteuteta, näyttää selvältä, että eräitä lastialuksia siirrettäisiin välittömästi ulkomaan lipun alle. Ensi vaiheessa ulosliputus tulisi koskemaan noin 20:tä alusta ja noin 600 suomalaisen merenkulkijan työpaikkaa. Pitemmällä aikavälillä kielteiset vaikutukset tulisivat edelleen lisääntymään

ulosliputusten jatkuessa ja varustamoyritysten siirtäessä toimintaansa muihin maihin. Eräät suuret varustamot ovat ilmoittaneet, että ne tulisivat asteittain siirtämään koko tonnistonsa ulkomaille, jolloin myös suomalaiset työpaikat vähitellen katoaisivat.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu liikenne- ja viestintäministeriössä virkatyönä. Ministeriö on neuvotellut esitystä valmisteltaessa alan työntekijä- ja työnantajajärjestöjen sekä Merenkululaitoksen kanssa.

4. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallitus antaa lisäksi valtion vuoden 2001 talousarvioesitykseen liittyen eduskunnalle esityksen tonnistoverolainsäädännöksi.

On myös esitetty, että laki ulotettaisiin koskemaan suomalaisia matkustaja-autolauttoja ns. kuljettavan eli ajomiehistön osalta. Hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä liikenne- ja viestintäministeriön huomiota on varustamotaholta kiinnitetty lisäksi siihen, että olisi tarpeellista muuttaa lakia siten, että tukea voitaisiin myöntää myös kauppa-alusluetteloon merkityillä, Suomen lipun alla purjehtivalla aluksella varustamotoimintaa työnantajana harjoittavalle suomalaiselle yhteisölle silloinkin, kun tämä ei ole aluksen omistaja. Samoin on esitetty tuen laajentamista kattamaan Ahvenanmaan ja Manner-Suomen välillä liikennöivät lastialukset.

Hallitus ei tässä tilanteessa pidä perusteltuna lain muuttamista mainituin tavoin, mutta liikenne- ja viestintäministeriö tulee myöhemmin erikseen selvittämään näitä lain muutostarpeita, kiinnittäen erityistä huomiota myös huoltovarmuusnäkökohtiin.

5. Voimaantulo

Lain voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi asetuksella, kun Euroopan komissio on hyväksynyt tuen. Lakia sovellettaisiin takautuvasti 1 päivästä heinäkuuta 2000. Lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä jo ennen lain

voimaantuloa.

Samalla ehdotetaan kumottavaksi 1 päivästä heinäkuuta 2000 lukien laki ulkomaanliikenteen kauppaa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta. Mainittua lakia sovellettaisiin kuitenkin vuoden 2000 ensimmäiseltä vuosipuoliskolta aiheutuvaan työnantajan merimieseläkevakuutusmaksua vastaavaan

tukeen.

Esitys liittyy valtion vuoden 2000 toiseen lisätalousarvioesitykseen ja vuoden 2001 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi niiden yhteydessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotukset

Laki**ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta 30 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1707/1991) 4 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti seuraavasti:

4 §

Milloin kauppa-alusluetteloon merkittyyn alukseen kohdentuvat työvoimakustannukset on saatettu työmarkkinaosapuolten sopimalla tavalla sellaiselle tasolle, että ne, huomioon ottaen pykälässä tarkoitettu tuki, mahdollistavat toiminnan kansainvälisessä liikenteessä, myönnetään aluksella varustamotoimintaa harjoittavalle suomalaiselle aluksen omistavalle yhteisölle valtion varoista tukena:

1) yleisesti verovelvollisen merenkulkijan kauppa-alusluetteloon merkityltä alukselta saamasta merityötulosta toimitettua ennakonpidätystä ja maksettuja työnantajan sosiaaliturva-, merimieseläkevakuutus-, työttömyysvakuutus-, tapaturmavakuutus- ja ryhmähenkivakuutusmaksuja vastaavat määrät sekä vapaa-ajan ryhmähenkivakuutuksesta ja vapaa-ajan lisävuoksesta työnantajan maksamaa osuutta vastaavat määrät; sekä

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tukea ei kuitenkaan myönnetä kauppa-alusluetteloon

merkityn aluksen omistajalle sinä aikana, kun tälle maksetaan sellaista valtion tai Ahvenanmaan maakunnan avustusta tai tukea, jonka tarkoituksena on aluksen käyttökustannusten alentaminen.

Lain voimaantulosta säädetään asetuksella. Lakia sovelletaan kuitenkin jo 1 päivästä heinäkuuta 2000 aiheutuneista kustannuksista maksettavaan tukeen.

Tällä lailla kumotaan ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 23 päivänä joulukuuta 1999 annettu laki (1301/1999). Kumottavaa lakia sovelletaan kuitenkin vuoden 2000 ensimmäiseltä vuosipuoliskolta aiheutuvaan työnantajan merimieseläkevakuutusmaksua vastaavaan tukeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Johannes Koskinen*

Liite
Rinnakkaistekstit

Laki

ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta 30 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1707/1991) 4 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Milloin kauppa-alusluetteloon merkittyyn alukseen kohdentuvat työvoimakustannukset on saatettu työmarkkinaosapuolten sopimalla tavalla sellaiselle tasolle, että ne, huomioon ottaen pykälässä tarkoitettu tuki, mahdollistavat toiminnan kansanvälisessä liikenteessä, myönnetään aluksella varustamotoimintaa harjoittavalle suomalaiselle aluksen omistavalle yhteisölle valtion varoista tukea:

1) yleisesti verovelvollisen merenkulkijan kauppa-alusluetteloon merkityltä alukselta saamasta merityötulosta toimitettua ennakonpidätystä ja maksettua työnantajan sosiaaliturvamaksua vastaava määrä; sekä

1) yleisesti verovelvollisen merenkulkijan kauppa-alusluetteloon merkityltä alukselta saamasta merityötulosta toimitettua ennakonpidätystä ja *maksettuja* työnantajan *sosiaaliturva-, merimieseläkevakuutus-, työttömyysvakuutus-, tapaturmavakuutus-, ja ryhmähenkivakuutusmaksuja* vastaavat määrät sekä vapaa-ajan ryhmähenkivakuutuksesta ja vapaa-ajan lisävakuutuksesta työnantajan maksamaa osuutta vastaavat määrät; sekä

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tukea ei kuitenkaan myönnetä kauppa-alusluetteloon merkityn aluksen omistajalle sinä aikana, kun tälle maksetaan *pienonttoniston korkotukea tai vastaavaa Ahvenanmaan*

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tukea ei kuitenkaan myönnetä kauppa-alusluetteloon merkityn aluksen omistajalle sinä aikana, kun tälle maksetaan sellaista valtion tai Ahvenanmaan maakunnan avustusta tai tukea,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

maakunnan tukea. Sama koskee sellaista valtion tai Ahvenanmaan maakunnan avustusta tai tukea, jonka tarkoituksena on aluksen käyttökustannusten alentaminen.

jonka tarkoituksena on aluksen käyttökustannusten alentaminen.

Lain voimaantulosta säädetään asetuksella. Lakia sovelletaan kuitenkin jo 1 päivästä heinäkuuta 2000 aiheutuneista kustannuksista maksettavaan tukeen.

Tällä lailla kumotaan ulkomaanliikenteen kauppaa-alusluettelosta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 23 päivänä joulukuuta 1999 annettu laki (1301/1999). Kumottavaa lakia sovelletaan kuitenkin vuoden 2000 ensimmäiseltä vuosipuoliskolta aiheutuvaan työntekijän merimieseläkevakuutusmaksua vastaavaan tukeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
